

www.childrenscareoekraïne.nl
jorienderuiter@hotmail.com

NL64 RABO 0148 8373 52
t.n.v. CG De Wingerd
o.v.v. Children's Care Oekraïne

VERLANGEN NAAR EEN THUIS

De tijd vliegt voorbij en het is al weer veel te lang geleden dat ik jullie op de hoogte heb gehouden over het werk en de dingen waar we ons mee bezig hebben gehouden.

Op dit moment ben ik in Hongarije waar Sanyi ik druk zijn met het uitpakken van al onze spullen. We hebben de afgelopen 10 maanden in een fijn flatje mogen verblijven van mensen die we in de eerste weken van de oorlog hebben leren kennen. We zijn dankbaar dat zij hun huisje zo'n lange tijd beschikbaar hebben gesteld maar wisten ook dat zij dit huisje vanaf augustus zelf nodig zouden hebben. Waar we anderhalf jaar geleden met één koffer en wat persoonlijke spullen uit Oekraïne zijn vertrokken, hebben we door de tijd heen toch aardig wat dingen moeten verzamelen en is het verhuizen nu toch wat meer werk geworden.

Ons verlangen naar een vaste basis groeit met de dag. Helaas lijkt het er nog niet op dat we voorlopig weer naar huis kunnen. Ik vind het soms lastig om te zeggen dat we niet naar huis kunnen want er zijn nog altijd mannen wel thuis. Mannen die zich elke maand moeten melden en op een dag naar het front kunnen worden gestuurd. Er zijn ook mannen die nog altijd niet zijn opgeroepen of zich niet hoeven te melden. En dan heb je nog de mannen die al die tijd al thuis zitten en zich niet buiten op straat durven te vertonen. Mannen tussen de 18 en 60 jaar mogen het land nog altijd niet verlaten en lopen de kans om een dagvaarding te krijgen waarmee ze zich moeten melden om te vechten aan het front. Dus ja, we zouden misschien naar huis kunnen maar het is op dit moment niet veilig voor Sanyi. Zoals we weten is Oekraïne bezig met een tegenoffensief en hier zijn ook veel mannen voor nodig. De strijd wordt steeds heftiger en er zijn helaas aan beide kanten veel verliezen waardoor er ook weer nieuwe mannen nodig zijn. Soms zijn er periodes waarin er weer intensief gezocht wordt naar mannen, dan staan ze overal op straat om mannen aan te houden. Maar ook gaan ze langs huizen om mannen thuis de dagvaarding te geven. Afgelopen juni was dit bij mij thuis ook het geval. Ik was zelf niet thuis maar mijn buurvrouw werd aangesproken door drie mannen uit het leger en er werd gevraagd naar mijn huisbaas. Mijn buurvrouw kent mijn huisbaas niet en heeft ze dan ook niet kunnen vertellen waar hij is. Maar je bedenkt je wel: 'stel dat Sanyi daar was geweest en de poort open had gedaan? Stel dat hij de dagvaarding had gekregen?'

Zoals ik al zei is ons verlangen naar een vaste basis groot, een plek voor onszelf zoals het huis wat we aan het verbouwen waren voor we vertrokken uit Oekraïne. We zijn nu net verhuisd naar de vijfde plek in anderhalf jaar tijd en onze spullen staan verspreid over vier huizen. Door de jaren heen heb ik wel geleerd dat het niet om spullen gaat en dat ik ook makkelijk kan leven met spullen die van iemand anders zijn. Maar toch is een basis en stabiele plek vanwaar uit ik mijn werk kan blijven doen een verlangen. We zijn dan ook bezig om de mogelijkheden te bekijken om een huis te kopen in Hongarije. Van daaruit kan ik dan voorlopig heen en weer blijven reizen naar Oekraïne om mijn werk te doen. Sanyi kan dan ook een baan gaan zoeken, hiervoor is het nodig om een vast adres te hebben. Dit betekent natuurlijk niet dat ons verlangen om naar huis te gaan niet groot is. Maar tegelijkertijd: 'wat is thuis?' of 'wat is er nog van over?' In de Karpaten, het gebied waar wij woonden, is door de jaren heen veel veranderd. Dit gedeelte was vroeger Hongarije en daardoor leeft er een grote mix aan nationaliteiten. Eigenlijk heb je dit in het hele land doordat Oekraïne is opgebouwd uit verschillende landen. Er wonen dus veel mensen in Oekraïne die van oorsprong niet Oekraïens zijn. Die mensen proberen veelal hun eigen taal en cultuur te behouden. In 2014 is er een nieuwe regering ingesteld en die richt zich erop dat het land echt alleen maar Oekraïens wordt. Wat betekent dat het in stand houden van je eigen cultuur veel moeilijker is. Door de oorlog zie je hier een grote beweging in; veel Hongaren trekken weg en Oekraïeners uit andere delen van het land komen naar de Karpaten. Dus wat is thuis? Dat wat thuis was, dat is er niet meer en wordt steeds minder. Maar het gebouw thuis, onze familie en vrienden, die zijn er nog wel, maar voor hoelang...? We kijken uit naar de toekomst ook al weten we nog niet precies hoe die er uit gaat zien en wat thuis gaat worden. Maar ik weet wel dat de mensen die nog daar in Oekraïne zijn mijn hulp hard nodig hebben en dat de armoede onder de bevolking waar ik al jaren mag werken groot is.

HET WERK GAAT DOOR

De afgelopen maanden kon het werk in Oekraïne gelukkig gewoon doorgaan. Ik kan er dan niet fulltime zijn maar dit neemt niet weg dat er wel dingen gebeuren. In april heb ik weer veel mensen blij kunnen maken met voedselpakketten en het is zo mooi om te zien dat iedereen hier zo blij mee is en er naar uitkijkt. Het is fijn dat ik het werk niet allemaal alleen hoeft te doen. Mijn buurtjes helpen me veel met het inpakken van de lekkernijen en Beci, de man waar we de voedselpakketten bestellen, helpt me nog altijd met het maken en bezorgen van de pakketten. In de zomermaanden doe ik het wat betreft voedselpakketten wat rustiger aan. De kosten die de mensen hebben voor gas, water en licht zijn in de zomermaanden veel lager waardoor ze zelf wat meer mogelijkheden hebben en veel gezinnen leven ook van de producten die ze verbouwen in eigen tuin. Dit neemt niet weg dat er nog steeds financiële middelen nodig zijn want ik hoop ook de komende herfst en winter weer veel mensen te kunnen helpen.

De lijst met mensen wordt steeds groter en ik ben dan ook dankbaar voor alle hulp die ik vanuit Nederland mag ontvangen. In juni waren Sanyi en ik in Nederland en hebben we een voedselinzameling gehouden bij de plaatselijke supermarkten in Varsseveld. Samen met mijn thuisfrontteam, veel vrijwilligers en natuurlijk alle mensen die hebben gegeven hebben we 37 bananen dozen vol met voedsel verzameld die aan het einde van de zomer met een transport naar Oekraïne gaan. Naast voedsel hebben we ook veel kleding, luiers, incontinentiemateriaal, verzorgingsproducten, kaarsen, lampjes, kinderbijbels en giften mogen verzamelen. Dit gaat allemaal de komende maanden naar Oekraïne. Hiermee kan ik weer heel veel mensen blij maken! Via deze weg wil ik jullie allemaal bedanken voor al de spullen en giften die ik heb mogen ontvangen. Op deze manier kunnen we samen het werk voorzetten onder de bevolking in en rond Beregszász.

NEFELECS

Ook het werk bij Nefelecs gaat gewoon door. Het is elke keer weer fijn om met de jongeren bezig te zijn in de keuken en in de klas waar ze op hun eigen niveau dingen mogen leren.

De jongeren waar ik vooral mee bezig ben, hebben de leeftijd tussen de 16 en 26 jaar. Ieder van hen leert op zijn eigen manier en heeft zijn eigen grenzen. Sommigen kunnen schrijven, lezen en tellen maar voor een groot aantal is dit erg lastig. Met twee van hen ga ik me wat meer richten op het leren tellen, vooral dat ze ook gaan begrijpen wat 1,2,3,..... inhoudt.

Naast het leren knutselen we veel met elkaar en daar geniet iedereen enorm van. Voor de jongeren is Nefelecs echt een thuis waar ze zichzelf kunnen zijn, zich kunnen ontwikkelen en bovenal kunnen genieten. En ik geniet enorm met hen mee 😊

NEDERLAND

Zoals ik al eerder noemde zijn we in juni in Nederland geweest. Het was superfijn om familie en vrienden te kunnen zien. Helaas hebben we niet iedereen kunnen ontmoeten omdat Sanyi en ik beide een groot deel van de tijd ziek zijn geweest.

Met mijn vader en schoonmoeder gaat het naar omstandigheden goed. Mijn schoonmoeder heeft ondertussen alle bestralingen afgerond en moet in augustus terug naar het ziekenhuis voor controle en dan hopen we meer te horen over hoe het met haar gaat. Mijn vader krijgt nog elke maand immuuntherapie en is nog snel moe. Maar het was fijn om hem na alle gebeurtenissen weer even in levende lijve te zien.

BEMOEDIGING

Als mensen vragen hoe het met me gaat, zeg ik vaak dat het wel goed gaat en ik probeer meestal ook gewoon door te gaan. Maar het gaat echt niet altijd goed en we gaan door lastige tijden heen. Maar wat ik in Nederland weer mocht leren, is dat God God is en Hij er altijd bij is. Ik kreeg dit bemoedigende lied van een man uit onze gemeente. Ik luister het lied vaak en ik hoop dat dit ons allemaal kan inspireren.

YOU'RE STILL GOD – PHILIPPA HANNA

When all foundations have been shaken
When I'm left standing in the dark
And all I feel is my heart breaking
You still reign and You're still God

And when it feels all hope has faded
The heavy questions hit so hard
And though my soul may feel forsaken
You still reign and You're still God

Though I can't see what's before me
I know that I can trust Your heart
And this one truth will be my story
You still reign and You're still God

I will declare that You are with me
Though voices whisper that You're not
You'll never leave me nor forsake me
'Cause You still reign and You're still God

Though I can't see what's before me
I know that I can trust Your heart
And this one truth will be my story
Your truth's still reign and You're still God

I know You reign and You're still God

And when my enemies surround me
I'll trust the victory of Your cross
And fix my eyes upon You Jesus
For You are God and I am not

You are good and You are faithful
As You have been from the start
You're working all things for Your glory
'Cause You still reign and You're still God

And though I can't see what's before me
I know that I can trust Your heart
And this one truth will be my story, yes it will
That You still reign and You're still God
Yes, this one truth will be my story
You still reign and You're still God

Wil je het lied luisteren? [Klik hier.](#)

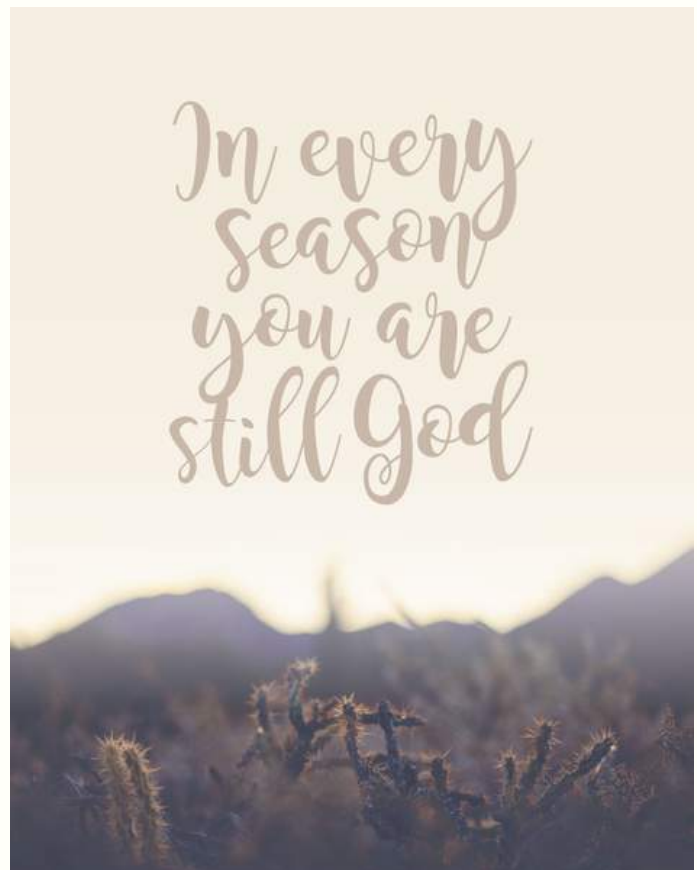
BIDDEN & DANKEN

BIDDEN

- Voor vrede.
- Voor de mensen in de Karpaten, dat ze elkaar mogen accepteren ongeacht de nationaliteit.
- Voor een vaste plek om te wonen en de financiële middelen hiervoor.

DANKEN

- Voor de hulp die wordt geboden vanuit Nederland op zoveel verschillende manieren.
- Voor het werk wat ik nog steeds mag en kan doen.
- Dat we toch weer een plek mochten vinden waar we voorlopig kunnen wonen.
- Voor de fijne tijd die we hebben gehad in Nederland.

MEEHELPEN?

Zoals je hebt kunnen lezen, is hulp nog steeds hard nodig voor de mensen in Beregszász en omgeving. Op dit moment zijn er twee specifieke doelen waar we geld voor inzamelen, deze doelen vind je hieronder. Mocht je hiervoor een gift willen geven, dan kun je de QR code scannen of op de betaallink klikken.

HULP BIJ MEDISCHE KOSTEN

Ik merk dat er nog steeds veel mensen op mijn pad komen die medische hulp nodig hebben. Ook deze mensen wil ik graag ondersteunen door medicijnen voor hen te kopen, door een operatie of andere noodzakelijke behandeling of bijvoorbeeld tandartskosten voor hen te betalen. Als je wilt helpen om deze mensen te ondersteunen, kun je via de QR code of de betaallink een gift overmaken.

[Klik hier om een gift over te maken](#)

VOEDSELPAKKETTEN

Doordat de prijzen gestegen zijn door de oorlog, wordt het voor de mensen in de Karpaten steeds moeilijker om in hun eerste levensbehoeften te voorzien. Er is dan ook een steeds grotere groep mensen aan wie ik regelmatig een voedselpakket geef. Ze kunnen eigenlijk niet zonder...

Als je wilt helpen om deze mensen te ondersteunen, kun je via de QR code of de betaallink een gift overmaken.

[Klik hier om een gift over te maken](#)